

МІЖКУЛЬТУРНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ВТОРИННОЇ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ

Комісаренко Т.М.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Мовна освіта – це запорука оволодіння культурою країни досліджуваної мови. Вивчення іноземної мови дозволяє учням: 1) ознайомитися із іншою соціальною культурою, іншими видами державного устрою, життям і побутом однолітків; 2) розуміти, а не оцінювати схожість і відмінність інших культур, особливості менталітету, стилю життя та системи моральних цінностей інших народів. У зв'язку із цим у методичній науці з'явилася думка внести певну зміну у зміст навчання іноземної мови. У центрі утримання іншомовної освіти повинна стати «іншомовна культура».

[3]

Перед учителем іноземної мови постає завдання щодо формування вторинної мовної особистості, здатної бути ефективним учасником міжкультурної комунікації. Для того, щоб діалог культур відбувся, необхідно розвивати у учнів готовність користуватися іноземною мовою як засобом спілкування, а також розвивати їх інтелект, творче мислення, бажання учитися. Будь-який урок іноземної мови – це творча діяльність, взаємодія рівних партнерів спілкування (учителя та учнів, учнів один із одним). Кожен учень повинен бути завжди упевненим у тому, що його слухають, намагаються зрозуміти, правильно оцінюють те, що він говорить і робить. Думка учня, як і думка учителя, поважається взаємно. Учень має можливість вільно висловити свою думку. А учитель зі свого боку не нав'язує йому власної думки.

Особливу увагу потрібно звернути на рівень мовної підготовки учителя. Мова учителя повинна бути автентичною, нормативною, виразною і слугувати зразком для учнів. Щоб створити атмосферу справжнього спілкування на уроці, учитель повинен сам уміти спілкуватися: говорити

природно, а не механічно (завчено), звертати увагу на реакцію співрозмовника.

У вчителя має бути нестримне бажання постійно саморозвиватися, самовдосконалюватися, розширювати власний кругозір, вдосконалювати та шукати нові методи викладання. Творчий наставник завжди використовує у викладанні сучасні та цікаві методи та прийоми. Відвідування різноманітних семінарів, курсів та мастер-класів – ще одна складова успішного результату.

Таким чином, сучасний учитель іноземної мови повинен володіти не тільки наукою навчання і виховання учнів, а й мистецтвом спілкування із ними. Він повинен бути справедливим до них. Здатність вчителя організовувати педагогічне спілкування із учнями визначає багато у чому ефективність навчального процесу із іноземної мови. Урок іноземної мови слід розглядати як складний акт спілкування. На кожному етапі уроку, дії учителя і учнів мають бути узгоджені. Учні повинні усвідомлювати потребу у придбанні іншомовних знань, навичок і умінь. Якщо дії вчителя на самому початку уроку будуть спрямовані на вираження радості від зустрічі із учнями, від майбутнього спілкування із ними, то вони будуть мотивувати і стимулювати усю подальшу мовленнєву діяльність учнів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гальскова Н.Д., Гез Н.І. Теорія навчання іноземних мов: лінгводидактики та методика: Учеб. посібник для студ. лінгв. ун-тов і фак. ін. яз. вищ. пед. навч. закладів. - М.: Видавничий центр «Академія», 2004.
2. Навчання спілкуванню на іноземній мові: навчальний посібник / За ред. Є.І. Пасова, Є.С. Кузнецової. - Воронеж: НОУ «Інтерлінгва», 2002. (Серія «Методика навчання іноземних мов, № 15»). Укладачі: Є.І. Пасів, Є.Г. Завесова.
3. Пасів Є.І. Урок іноземної мови в середній школі. - М., 1988.